

som f. Ex. Koderstoffer og Kunststoffsindning ere for Landeieendomsbesiddere i den Egn, hvor min Eiendom ligger, faldne i Pris med mindst 25 pCt. derved, at Banen blev anlagt, og hvad der gjælder om Indtægten af den Slags Stoffer, som ere nødvendige for Udsæbruget gjælder ogsaa Indtægten af Kolonialvarer, der ogsaa ere faldne betydelig paa Grund af den lettere Adgang til at faae dem og den derved fremfaldte større Konkurrence. Det er nu ikke blot dette, men hele det Ophving, Anlægget af en saadan Bane giver navnlig en saadan fattig Egn, gjør, at Egnen faar en helt anden Karakter. Den ærede Høi Landstingsmand for 1ste Kred (Blom) talte i Gaar om, at man hellere maatte forcere Egnen denne Sum end anlægge Banen, og at Beboerne, hvis man gjorde det, ikke vilde anlægge nogen Bane. Dette er til Dels allerede blevet imødegaaet, og jeg skal uden at rette noget Angreb paa en Fraværende, sige, at det ogsaa er meget muligt, at det vilde gaa saaledes, men det vilde da være, fordi Egnen ikke er klog nok, thi det er rigtignok min faste Overbevisning, at de vilde begaa en stor Dumhed derved. Det er min faste Overbevisning, efter hvad jeg kender til Forholdene i den Egn, hvor min Eiendom ligger, at Eiendommens Værdi stiger i en saadan Grad, at det rigelig vil betale sig at anlægge Banen. Nu kunde man sige, at saa var det ogsaa rimeligt, at Beboerne af en saadan Egn komme til at bidrage i væsentlig Grad til Anlægget af en saadan Bane, men jeg vil dog tillade mig at gjøre de ærede Herrer opmærksomme paa — jeg veed, at jeg her taler overfor en Kreds, hvori der er mange Sagkyndige — hvorledes Forholdet vil blive i en saadan fattig Egn, naar det først begynder at komme Opmøst, naar Agerbruget behandles at forbedres, naar man begynder at opdyrke Heider, naar man begynder at anstafte bedre Besætning og at gaa over fra den gamle forældede Drift til rationelt Agerbrug med Kraftfødring af Meieridyre og Fødding af Kreaturer til Udsælsel. Dette kræver et saadant Tilskud af Kapital paa mange Omraader, at skøndt Eiendommene stige i Værdi, og skøndt hele Egnen faar et stort Ophving, saa medfører netop dette Ophving, at der bliver trangt og trykkende Pengeforhold for Beboerne. Jeg tror, at det er et Hensyn, som maa tages, thi det har i Virkeligheden stor Betydning for Staten, at en saadan fattig Egn kan faae en saadan Opmøst, som det sker overalt, hvor en Jernbane bliver anlagt. — Ja, jeg havde netop i Sinde at minde om det Samme, som min ærede Kollega for 1te Kreds mindede om, da han nævnte de Udtalelser, der vare faldne, den Gang Jern-

banen paa Vestkysten af Sjælland blev anlagt. Jeg har selvfølgelig hørt mange af disse Udtalelser, jeg huffer, hvad der blev fortalt den Gang, da denne Jernbane blev anlagt, men jeg veed ogsaa, at Trafikken kom til at overgaa al Forventning, at det gik saaledes, at det ikke varede ret længe, inden Stationsforvalterne paa de fleste Stationer maatte forlange Hjælp til at udføre Arbeidet, fordi de ikke kunde overkomme det. Det Samme eller i alt Fald noget Tilsvarende tør jo vistnok haabes at ville blive Tilfældet i den Egn, her er Tale om, og da jeg mener, at Opmøsten af saadanne Egne har saa stor Betydning for Staten, at det nok kan være værdt at bringe saadanne Offre, forekommer det mig, at man ikke skal stille for store Fordringer om Tilskud fra en saa fattig Egn som denne. Jeg vil derhos tillade mig at erindre om, hvad jeg udtalte ved første Behandling, at efter min Mening vil en saadan Bane have særlig Betydning, naar den kan faae Betydning for den gjennemgaaende Trafik ned til Esbjerg. Jeg kunde ganske vist give den høitærede Minister Ret i, at det er et Spørgsmaal, som skulde behandles for sig, men saa forekommer det mig ogsaa, at Konsekventsen deraf vil blive, at det var rigtigere at opsætte dette Jernbaneanlæg, indtil man havde taget Beslutning om, hvorvidt den gjennemgaaende Trafik ned til Esbjerg skulde sættes i Forbindelse med det. Dette vilde jeg kunde være med til; men naar dette Anlæg af en Bane fra Løgstør til Høbro nu skal gennemføres, kan jeg ikke, saaledes som Saagen staar, stille mig anderledes end at slutte mig til et af de to første Mindretal. Jeg vilde maasse have foretrukket for mit Vedkommende, om der var blevet foreslaaet Anlægget af en Bane fra Løgstør til Høbro og saa en Bane over til Viborg fra Onsilb, som jo vil være det nærmeste Tilnærmingspunkt mellem Østbanen og Midtbanen. Onsilb ligger jo en Milsvæi eller 5 Fjerdingebøi paa Veien fra Høbro til Randers og netop i Retning af Viborg, saa at Afstanden derfra til Viborg bliver et Stykke kortere end direkte fra Høbro. Men et saadant Forslag foreligger jo ikke fra nogen Side og er heller ikke fremkommet fra Udvalget, og da jeg ikke er tilstrækkelig hjemme i den Sag til, at jeg selv turde stille et saadant Forslag, er min Stilling den, at jeg vil stemme for et af de to Forslag, som ere stillede af Mindretallet til § 1 — jeg kan forsaavidt slutte mig til hvilket af dem det skal være.

Endnu vil jeg tillade mig med Hensyn til Forslaget om at bygge Banen som en